

Niagara Falls på grænsen mellem USA og Canada er imponerende. Men oplevelsen kunne have været langt større uden casinoer og hoteller som baggrundskulisse

NÅR UDFLUGTEN TIL EN VIS GRAD SPOLERES, FORDI MAN PÅ INTET TIDSPUNKT FØLER SIG I MODER NATURS VARETÆGT, MEN KONSTANT MINDES OM, AT ALT ER TILRETTELAGT OG FORMET EFTER AT FÅ SÅ MANGE IGENNEM TÆLLEAPPARATET SOM MULIGT, SÅ STÅR JEG AF.

Fra artiklen

”Hurricane Deck” er det fedeste sted at opleve Niagara Falls. Også selv om det er det lidt mindre amerikanske vandfald, man står under.

NIAGARA FALLS

Niagara Falls er en af USA's og Canadas mest kendte seværdigheder. Udsigten er bedst fra den canadiske side, hvor man kan se de tre vandfald ”The American Falls”, ”The Bridal Veil Falls” og ”The Canadian Falls” - sidstnævnte også kaldet Horseshoe Falls.

Horseshoe Falls, der er 792 meter bredt, styrter 51 meter ned i Niagarafloeden, mens American Falls kun falder 21 meter og er 323 meter bredt.

The Bridal Veils - ”brudesløret” - er én af grundene til vandfaldenes popularitet hos brudepar. De kan også se vandfaldene fra ”Honeymoon Bridge” på USA-siden.

Den maksimale vandmængde, der

løber ud over vandfaldene i perioden fra april til september er 168.000.000 liter i minuttet.

Niagara Falls ligger ca. seks timers kørsel fra New York og blot en enkelt fra Toronto.

Masser af danske rejseselskaber arrangerer pakketure til USA, hvor Niagara Falls indgår.

KILDE: WWW.INFOONNIAGARA.COM, WWW.NIAGARAFALLSTOURISM.COM.

Rainbow Bridge går over floden og forener USA og Canada. I forgrunden til højre anes ”Honeymoon Bridge” ved siden af det amerikanske fald.

Det er også flot at se vandfaldene om natten, når der er lys på. Og det er faktisk det eneste tidspunkt, hvor højhusene ser smukke ud i baggrunden.

TEKST OG FOTO: SIMON STAUN
sim@fyens.dk

NÅR VIDUNDERERE SKÆMMES

Fra den amerikanske side er det forholdsvis svært ikke at lade sig mærke med de store canadiske hoteller i baggrunden.

Alle der har læst Anders And-blade kender myten om Niagara Falls og vovehalsene, der gennem et århundrede har sat liv og lemmer på spil i forsøget på at forcere vandfaldene i en tønne eller i mere sofistikerede anordninger.

De færreste ved dog, at de mægtige vandfald har fået ulig konkurrence fra enorme casinoer og skyskrabende hoteller, der næsten ligegyldigt hvor man befinder sig i området forsøger at stjæle opmærksomheden fra de fantastiske naturvidundere.

Jeg var blevet advaret af en god ven inden afrejsen. Men alligevel var det svært

ikke at føle skuffelse efter at have kørt 600 kilometer fra New York og betalt tæt på 100 dollar for en dagstur til vandfaldet, der om noget er berygtet og berømmet jorden rundt til trods for, at det hverken er det højeste, bredeste, mest vandfyldte eller mest seværdige.

Det vil dog helt sikkert imponere turister, der aldrig har oplevet langt mere prangende perler som Iguazu mellem Brasilien og Argentina, Angel Falls i Venezuela eller Victoria Falls mellem Zambia og Zimbabwe. Og ikke de lokale norske at forglemme.

De fleste europæere vil formodentlig

også væmmes en smule, da Niagara Falls fremstår som brusende pengemaskiner, skamferet af souvenirshops.

Voldsomt fascinerende

Faktisk har jeg ikke noget imod, at lande, regioner og lokale tjener penge på deres spektakulære naturattraktioner. Men når udflygten til en vis grad spoleres, fordi man på intet tidspunkt føles sig i moder naturs varetægt men konstant mindes om, at alt er tilrettelagt og formet efter at få så mange igennem tælleapparatet som muligt, står jeg af.

Der er retfærdigvis steder, hvor man

oplever det berømte sug i maven. Især ved det amerikanske vandfald på det brutale ”Hurricane Deck”, hvor vandet pisker i ens ansigt, og tordenlyden overdøver alt andet.

Hollywood-chauffør

En lille japansk dreng bliver så overvældet, at han stikker i et hyl, der kan høres til trods for vandmassernes brølen. Det er dog også voldsomt og fascinerende at befinde sig for foden af ”Cave of the Winds” og forestille sig, hvordan vandmasserne gennem tusinder af år har gnævet sig gennem klipperne og stadig æder

videre, så der om tusindvis af år ikke er to vandfald men blot et.

Guiden på denne tur er Frank, der har siddet lidt for mange år på samme pind. Han fortæller ganske interessant om de mange vovehalse, der har kastet sig ud over vandfaldet inde i en tønne. Og han ved en masse om indianerne, som engang boede omkring det mytiske vandfald.

Men hans overdramatisering bliver en anelse belastende i længden, da han lyder som en mellemting mellem en overskruet Hollywoodfilm og en gyserfilmfortæller.

Desuden gentager han sig selv så ofte,

at man skulle tro, han normalt kørte med lettere retarderede. 10 gange på fem timer når han at fortælle, at Niagara Falls for 12.000 år siden begyndte at grave sig gennem landskabet og derfor har bevæget sig syv mil op gennem kløften. Et par gange havde været rigeligt.

Jim Carrey og mågerne

Mere spark er der i sejlturen med ”Maid of the Mist”, som Jim Carrey udødeliggjorde i rollen som journalist på sammenbruddets rand i filmen ”Bruce Almighty”. Sammen med tusindvis af måger, der blaffer rundt ved de canadi-

ske ”Horseshoe Falls”, og næsten lige så mange turister i frække, blå plastikregnjakker, begiver man sig helt ind i gabet på hestekoer.

Kameraerne bliver dyndvåde, når man hiver det frem, og linsen dugger til på få sekunder. Men det er alligevel ret fedt at mærke bølgerne kaste skibet rundt, mens alt omkring en forsvinder i dampen, der skabes, når de mange millioner liter vand smadrer mod klipperne nedenunder vandfaldet.

Det fjerner dog ikke fokus fra, at det kræver ekstrem mangel på kreativitet, når hundredtusinder af amerikanerne

De er ikke specielt chikke,